d.iniqui.) i.a manifeſtis perturbationibus iniquorum ꝑ laqueos ⁊ ſcandala totius mūdi mala breuiter nota.laqⁱ eñ ſunt blandi nexus decipere volentiū ⁊ carnis deſideria ſi ꝑ hos dyabolus nō ꝑficit mitiꝉ ſcandalis que per iniquos mouet.eſt autem ſcandalū dictū vel factum minus rectum prebens occaſionem ruie alteri.ſequiꝉ.

10 ¶Cadent in reciacula eius peccatores: ſingulariter ſum ego donec tranſeam.

¶Cadent).q.d.me cuſtodi ſ peccatores ruentes de vicio in vicium cadēt in (reciaculum eius)ſcꝫ iniquitatis apta verba operationi ponit nam quaſi quadā circuitione peccatorum clauduntur dū de vicio in viciū ruunt cum iſtis talibus non vult cōbinari vnde additur (ſingulariter ſū) q.d.illi cadent.ſed ego (ſingulariter) vl' (ſingulis ſum) qꝛ cū peſſimis non ambulat neqꝫ cōſenſum cū eis habet ſingulariter ſum dico (donec) vt viator (tranſeam) viam huius mūdi quā in offenſo greſſu tranſit quia nulla voluptate capitur.vel aliter ab illo loco (cuſtodi m.) ⁊ dicit ſtatuētes laqueū ꝑſecutores manifeſtos.opantes autem iniquitatem ꝯſentientes illis qui timore ꝑſecutionis deficiunt ⁊ hoc eſt ne auferas animā meā.ſed potius (cuſtodi me a laqueo) ꝑſecutionis (quē ſtatuerūt mihi) hoc faciunt perſecutores qui eſcam vite huius quaſi in muſcipula ponūt ſi amat auis hanc eſcam:cadit in muſcipulam quia timore mortis perſecutioni ſuccūbunt (⁊ cuſto.m.a.ſ.op.ini.) id ē a ſcandalo eoꝝ ꝗ illis conſentiendo labunꝉ ⁊ ita iniquitatem operanꝉ.hoc ergo de eis diciꝉ ꝗ cōſenſerūt illis qui apoſtatarunt ex vtriuſqꝫ vult iſte cuſtodiri a terrentibus ⁊ a lapſis ac ſi diceret cuſtodi me a ꝑſecutoribus qui terrent ⁊ a lapſis qui territi ſunt vt nec illos timeam nec iſtos imiter ⁊ nō mō alij operanꝉ iniquitatem.ſ etiam ipi ꝑmi.ſ.apli herentes ori eius defecerūt ⁊ hoc ē (cadēt in reciaculo eiꝰ).ſ.iniqtatis pctōres.i.apli qui vſqꝫ eo fuerunt pctōres vt ſic amarent vitā iſtā vt eā ꝑponerent eterne qꝛ nondū in eis factū erat qđ in alio.ps.diciꝉ ego confirmaui colūnas eius:deinde ex ꝑſona capitis ſubdens ſingulariter ⁊c.nec mutaꝉ vox ꝓpter vnitatem capitis ⁊ corporis. q.d.quare ē hoc.ſ.ꝙ defecerūt.qꝛ (ſingulariter vel ſin.ſuꝫ ego).i.qꝛ ſolus ſum in tpe paſſionis qꝛ nullus cū eo vl' ante eum ꝓ noīe eius paſſus ē:⁊ apli defecerūt in cruce pendens vnū ſolū latronē comedit ſingularis ſum dico (donec tranſeā) de mundo ad patrē tunc ꝯfirmabo colūnas qꝛ in reſurrectione xpi didicerūt nō timere mortē ſingula. ego ſum donec tranſeam.cū vo tranſiero multiplicabor: hoc ē illud idē qđ in euangelio Ioh.xij.ait. Niſi granum frumē.ca.in ter.mor.fu.ip.ſo.ma.ſi aūt mor.fu.m.fr.af.et itez cū exaltatus fuero a terra oia trahā ad me ergo ſolꝰ erat anqꝫ eſſet mortificatꝰ ⁊ a terra exaltatus ꝓpterea nōdū habebant apli tales vires accepturi erāt vires ſequendi ꝗ illi habebāt vires ꝑcedēdi.nemo eñ añ xpm occidiꝉ ꝓpter xpm.i.ꝓpter ꝯfeſſionē nois xpi nec ꝓ noīe xpi ⁊ licꝫ ꝓphete multi talia paſſi ſunt:nō tñ iō moriebanꝉ quia prenūciabāt xpm ſ qꝛ pctā hoim dicebāt in eos ⁊ eoꝝ iniqtatibus reſiſtebant ⁊ habenꝉ ꝗdā eoꝝ inꝉ martires nec etiā Ioh.ꝗ maior nō ſurrexit inꝉ natos mulieꝝ ꝓ xpi teſtimonio occiſus eſt ſ ꝓ herodis adulterio.ꝓ lege vo veritatis mortuus eſt ꝓ iuſticia martyr fuit nō ꝓ noīe xpi ſic ⁊ alij antiqui ꝓprie tamen martyres diciūꝉ ꝗ ꝓ cōfeſſione nominis xpi patiuntur.

Ps.cxli. Psalmus CXLI

1 Voce mea ad dominum clamaui: voce mea ad dominum deprecatus ſum.

¶Voce mea ad do.da.) Titulꝰ huius ps.ē (intellectus dauid cū eēt in ſpelūca oratio) hoc ſm hyſtoriā ꝗ hꝛ.j.Reg. qñ dauid fugiēs ſaulē latuit in ſpelūca de ꝗ tñ h non agiꝉ ſ de ſignificato.dauid eñ ſignificat xpm ſpelūca carnem vel ſeculū vel ſepulcrū.dauid ergo in ſpelūca xps cū mēbris in ſeculo vl' in carne vl' in ſpelūca ē.Intellectꝰ dauid id ē totius xpi ⁊c. Intētio monet nos orare. Modus hip titus ē ꝗ poniꝉ oīo ꝯ mala. Scđo agit de fine maloꝝ ibi. (clamaui) in ꝑſona ꝗ totius xpi quaſi de ſpelūca ad deuꝫ clamātis ait (voce mea).i.interiori nō ſtrepitu labiorum. (cla.ad do.) deinde hoc qđ dixerat exponit ſubdēs (voce mea ad dñm depca.ſum) ꝙ eñ dixit (clamaui) dicit (depca.ſum) qđ iō adiūxit qꝛ clamāt ad dñm etiam ꝗ blaſphemāt ac ſi diceret clamor meus depcatio ē no murmur nō blaſphemia et repetit voce mea ad maiorem affectus expreſſionem ⁊ adhuc.

¶Effundo in conſpectu eius oratione mē meam: et tribulationē meā ante ipſum ꝓnūcio 2

¶Effun.) cū toto conatū copioſe vt puro fonte (orationē meā) factā (in ꝯſpe.eiꝰ).i.vbi videt deꝰ.ſ.abſcōdito ꝯſcie vbi ſolꝰ videt ille ꝗ reddet:ibi ergo.effunde precē tuā ſi homines reddūt añ eos effunde.ſi vo redditurꝰ ē deꝰ i occulto ora ſicut ꝑcipit in euāgelio.tu aūt cū oraueris intra ⁊c. (⁊ tribu.me.).i.orationē ꝗ fit i tribulatōe (añ ipm ꝓnū.) .i.intus in ꝯſcīa vl' in innocētia ſecurꝰ in occulto ad eū dirigo et hoc facio dicit eccleſia.

¶Indeficiendo ex me ſpiritum meum. ⁊ tu cognouiſti ſemitas meas. 3

¶Indefi.ex me ſ.m.).i.dū ex me vtus deficit qđ fit ne de uiribꝰ ſuis ꝑſumat ne vtutē quā hꝫ ſibi arroget ⁊ ſciat ꝙ aliꝰ i eo opaꝉ ſm illud.nō eī vos eſtis ꝗ loqmini ⁊c.ſi ḡ euus ſpūs deficit loquiꝉ in te ſpūs dei ⁊ qꝛ ꝓpter hoc verbuꝫ putarēt audiētes eū deiectū addidit (⁊ tu co.ſ.m.) iuſticie ⁊ ꝑceptorum dei quas illi nō vident.q.d.ſi illi putant me deiectum quia ſpiritus meus defecit tu me ſtantē vides cuiꝰ ſpiritus me iuſtificat.

¶In via hac qua ambulabā.abſconderunt ſuperbi laqueum mihi. 4

¶In via hac qua am.).i.i xpo ꝗ ē via (abſcō.laq̄.) nō ſm rei vitatē ſ ꝯtū ad opinionē ſuā qꝛ i via ponere intendūt ſ extra viā ponūt vt hētici ſupra ps.iuxta iter ſcā.poſ.mihi.xps eñ ē via ꝗ nō ſinit eos laqueū ponere in via. nō ꝙ ſemitas pluraliter ⁊ viā ſingulariꝉ ponit qꝛ multe ſunt ſemite qꝛ multa ꝑcepta ⁊ vna via.i.vna charitas (in via) ergo hac.i.i charitate ꝗ i me oia tolerat (qua am.) ꝓ te patiēdo (abſconderūt) ꝑſecutores vel ſm opinione ſua nl' ſub ſpecie boni. Dyabolꝰ eñ abſcōdit nobis laq̄os. Iob. xviij. Abſcōdita ē i via pedica eius ⁊ decipula iuxta ſemitas nā invia ꝯtinētie abſcōdit laqueū hypocriſis Math. xxv. Quiqꝫ vgines ⁊c.ꝯ qđ Ephes.vl. Succicti lūbos veſtros i vitate. In via maceratōis carnis laqueū iane glorie. Eſa.vij. Caput ſyrie damaſcꝰ ſyria excelſa itꝑtatur damaſcus ſaccus cilicij. Mathei.vj. Tu aūt cuꝫ ieiunas In via iuſticie laqueū ſeueritatꝭ. Eccleſiaſtici.vij. Noli eē multū iuſtꝰ ibi glo. Sūmū ius ſūma iiuria ē.ideo Prouerbio.iij. Miſcdia ⁊ vitas te nō deſerāt. In via mie laq̄um pietatis falſe. Eccli.xij. Altiſſimꝰ odio hꝫ pctōres ⁊ impijs reddit vindictā. In via largitatꝭ laqueū ꝓdigalitatis que dat cui nō dꝫ ⁊ nimis dat.de ꝗ Eccli.xij. Scito cui bñfeceris.de ſcđo.j.Cor.viij. Nō vt alijs ſit remiſſio vob ſit tribulatio ſ ex equalitate. In via charitatꝭ laq̄uꝫ carnal' affectuſ.ij. Mach.j. Ignis ꝯuerſus ē i aquā craſſam. In via ſpei laq̄uꝫ ꝑſūptiōis ⁊ i via timoris laq̄uꝫ deſpatiōis Deu. xxij.nō accipies pignꝰ molā ſupiorē nec iferiorē. In via zeli laqueū furoris Prouer.j.zelꝰ ⁊ furor viri nō ꝑcet. In via audacie laq̄um ꝑcipitatōis.eſa.xvj.arrogātia pluſqꝫ fortitudo eiꝰ.exēplū de azacle.ij. Reg.ij.i via prudētie laqueū aſtucie. Iere.x.ſtultꝰ factꝰ ē hō a ſapia ſua. Eſa.xlviij. De feciſti in multitudie ꝯſilij tui.i via ꝯſilij laqueum pigricie. Sopho.ij. Vox cantantis in feneſtra coruus in ſuperliminari. Coruus dicit cras cras ſic piger ſuperliminare eſt ratio ſuperior. In via conſtantie laqueum obſtinationis. Ezec.37.auferā a vob cor lapideū. In via ꝯſtātie laq̄um curioſe ꝑſcrutatiōis. Prouer.xxxj. Ne erigas ocu.tu.ad opes quas hēre nō potes ⁊ illud ꝗ ſcrutator ē maieſtatis opp̄miꝉ a glīa.item non plus ſape ꝙ̄ optet.ideo ſequitur

Qualiꝉ ſb ſpē boni dyabolꝰ abſcōdit nob laq̄os in via multiplicit'

¶Conſiderabam ad dexteram ⁊ videbam. ⁊ non erat qui cognoſceret me. 5

¶ Cōſi.ad dex.) .q.d.ego illis vndiqȝ fremētibꝰ ⁊ crebris exultatiōibꝰ exprobrantibꝰ ego cōtennēs pñtia (ꝯſiderabā) .i.reſpiciebā (ad dexterā) .i.ad eterna (⁊ videbā) ipāȝ dexterā quā mali nō videbāt.q̄ eñ in dexterā attendit videt.q̄ ṽo ſiniſtrā attēdit excecat᷑:ideoqȝ mali ſiniſtrā attēdētes dexterā nō vidēt:⁊ hoc eſt qđ ſequit᷑ (⁊ nō eſt q̄ co. me).i.attēderet ad me reſpiciēs illa bona q̄ ſunt i dextera

6 ¶ Perijt fuga a me: ⁊ non eſt qui requirat animam meam.

¶ Pe.fu.a me).q.d.ꝑſecutores intēderūt mihi laqueū ſ; tñ nō fugi:imo (perijt fu.a me) a duobꝰ perijt fuga.ſ. a cōcluſo vel a forti ꝯcluſus eñ fugere nō valet:fort' nō vult et duplex eſt fuga. Vna q̄ fit corpe quā dñs ꝑmittit dicēs. Si vos ꝑſe.fue.in vnā ciui.fu.in aliā. Altera q̄ fit aio quā dñs i euāgelio vitupat dicēs. Mercēnariꝰ aūt ⁊ q̄ nō eſt pa.vi.lu.ve.⁊ fu.talis q̄dē fuga ab iſto perijt:ide͂qȝ ait (pe.fu.a me).i.nō fugi ab illo eñ perijt fuga q̄ nō fugit.q. circūcluſum ſe dicit qꝛ ſicut circūcluſus nō fugit corpe qꝛ nō pōt ita iſte nō fugit mēte:qꝛ nō vult.perijt ḡ ab illo fuga: qꝛ nūqȝ fugit aīa lȝ corpe aliqñ ſequit᷑ (⁊ nō eſt) de illis ꝑſeq̄ntibus (q̄ req.a.m.) nō dico ad ꝑſeq̄ndū ſ; ad imitandū.q̄rit᷑ eñ aīa duobꝰ modis:aut a ꝑſecutoribꝰ: aut a dilectoribꝰ:ſicut fuga perijt duobꝰ mōis ⁊ a capto ⁊ a forti.

B
Duplex fuga ⁊ a duobus perijt

7 ¶ Clamaui ad te domine: dixi tu es ſpes mea portio mea in terra viuentium.

¶ Hec eſt ſc͂da ps vbi agit᷑ de fine maloꝝ.q.d. ꝓpter h̄ clamaui ad te:id͂ oīa tolero qꝛ tu es portio mea nō h̄ ſ; in terra viuentiū vbi ſeipm̄ videndū dabit:pōt etiāȝ exponi de ꝑſona xp̄i in paſſione dicētis (cōſiderabā ad de.) ⁊ (videbā) ſi eſſent apl'i mei ⁊ nō erat q̄ cognoſceret me. apl'i eñ nō ſtabāt ad dexterā vt ſolebāt qꝛ carnali timore diſperſi ſunt:ſ; ego ꝑſtiti ⁊ perijt fuga a me.i.nō fugi nec mēte nec corpe (⁊ nō eſt q̄ req.a.m.) qꝛ nulla ei cōſolatio data eſt. ps̄.ſuſtinui q̄ ſimul ꝯſolaret᷑ ⁊ nō inueni ideo clamaui ad te ⁊c̄.qꝛ tu es portio mea in terra viuentiū:humiliter dicit cū non ſolum portio ſed tota terra viuentiū ſua eſt.

8 ¶ Intende ad deprecationem meam: quia humiliatus ſum nimis.

¶ Hoc dr̄ ex ꝑſona totius xp̄i q̄ hūliatꝰ eſt nimis ⁊ intus inuiſibiliter ⁊ extra a perſecutoribus viſibiliter.

9 ¶ Libera me a perſequentibus me: quia confortati ſunt ſuper me.

¶ Libe.m.a ꝑſe.me) tā demōibus q̄ȝ miniſtris ſuis:nō vt corpꝰ ruat ſ; aīa:ad hoc eñ dyabolus ꝑ filios diffidētie agit ꝑſecutioneȝ corpis vt intus fiat ruina cordis:ſi ergo cadēte corpore ſtat aīa muſcipula eſt cōminuta ⁊ neceſſe eſt vt me liberes (qꝛ ꝯfor.ſunt ſu.me) creuit eñ nūerus ꝑſequentiū abūdat iniq̄tas frigeſcit charitas:deinde ex ꝑſona eccleſie loquēs exponit vñ ſit liberandus dicens.

10 ¶ Educ de cuſtodia animam meam ad confitendum nomini tuo: me expectāt iuſti donec retribuas mihi.

¶ Educ de cu.) vel de carcere: ꝑ aliā l'ram h̄ cuſtodia vel hoc carcere de q̄ dictū eſt in titulo:pōt etiā hic mūdus dici ſpelūca vel carcer vel etiā corpus:de q̄ carcere iſte vult educi vt fiat incorruptibilis.nā corpꝰ eſt carcer aīe:in futuro ṽo erit domꝰ:merita eñ carcerē faciūt domū (ad cōfitendū).i.vt cōfitear ⁊ laudē nomē tuū (me expec.iuſti.) vicȝ ſancti angeli ⁊ bti oēs q̄ iā ſunt cū xp̄o (donec retri. mihi) in reſurrectiōe ḡnali p̄mia eterna:vel (me expectāt iuſti) hoc ex voce xp̄i capitis dr̄ q̄ ſupra dixerat: ſingulariter ſum donec tranſeā (donec retribuas mihi) ſuſcitando me tertia die:reſurrectio ipſa eſt retributio.

Pš.142.

¶ Pſalmus CXLII

1 D Domine exaudi orationem meā: auribꝰ percipe obſecrationē meā: in veritate tua exaudi me in tua iuſticia.

¶ Pſalmꝰ iſte ſeptimꝰ pniāliū pſalmoꝝ q̄ id͂ ſunt ſeptē vt eodē nūero q̄ peccamꝰ ſeptē pctīs ⁊ ſeptē diebꝰ remediū pnīe habeamꝰ:in q̄bus ps̄.eſt p̄ncipiū a lachrymis ⁊ finis in gaudio. Titulus huiꝰ ps̄.eſt (ps̄.dauid qñ ꝑſeq̄bat᷑ euȝ filiꝰ ſuus abſalon) ſm̄ hyſtoriā q̄ hr̄.ij.Reg.xv. ſ; de ſignificato melius accipit᷑.dauid eñ xp̄m ſignificat ⁊ eccliam eiꝰ:abſalon ṽo iudā vel ꝑſecutores ecclie vel prauos motus. Intētio monet ad pniam ⁊ orōnē. Modꝰ q̄ttuor ſūt ptes. Prio orat captās beniuolentiā. Sc͂do narrat mala ſua ibi:qꝛ ꝑſecutꝰ es. Tertio ponit᷑ dep̄catio ibi:velociter exaudi me. Quarto ponit᷑ leta cōcluſio ibi:ſpūs tuꝰ.dicit ḡ in ꝑſona totiꝰ xp̄i (dñe exau.) ⁊c̄. (in tua iuſt.) .i. ꝓpt᷑ tuam iuſticiā q̄ in me eſt quā ꝑ fidē paſſionis filij tui a te habeo:vel iuſticiā ⁊ ṽitatē dicit q̄ parcit penitētibꝰ ⁊ dānantes ſe abſoluit ⁊ accipit pro eodem veritatē ⁊ iuſticiam.

¶ Et nō intres in iudiciū cum ſeruo tuo: qꝛ nō iuſtificabit᷑ in cōſpectu tuo oīs viuens. 2

¶ Et nō in.in iu.) .i.nō diſtricte mecū agas in futuro ⁊ ad te fugio ⁊ nō ſuȝ dignꝰ vocari filꝰ tuꝰ nec ego tecū intrare in iudiciū volo nec iuſticiā meā conſtituo:qꝛ (nō iuſtificabit᷑) hic in carne vbi nemo h̄ viuēs plene mundus eſt. vñ ſalomon dicebat. Añ mortē nō laudes hoīem. ⁊ aplus Nō tñ in hoc iuſtificatꝰ ſum:vel (in cōſpec.t.) .i.in tui cōparatiōe (oīs viuēs) nō ſolū hō ſ; nec angeli:ſolus eñ deꝰ eſt in q̄ peccatū cadere nō pōt in cuiꝰ cōſpectu aſtra non ſunt mūda. Timendū eſt valde intrare in iudiciū cū deo. Primo qꝛ oēs naſcimur filij ire Eph.ij. Et ita ſi dñs nobiſcū diſtricte ageret oēs dānaret. Itē qꝛ grē dei multotiens defuimꝰ. Heb.xij. Videte ne q̄s deſit grē dei. Itē qꝛ grām dei habitā multotiēs repudiauimꝰ Heb.x. Irritā q̄s faciens legē moyſi ſine vlla miſeratiōe duobꝰ vel tribꝰ teſtibꝰ morit᷑ quāto magꝭ putat᷑ deteriora mereri ſupplicia q̄ filiū dei cōculcauerit ⁊ ſanguinē eiꝰ pollutū duxerit in q̄ ſanctificatꝰ eſt ⁊ ſpūi grē cōtumeliāȝ fecerit. Itē qꝛ multotiēs ⁊ grauit᷑ peccauimꝰ.ij. Paral.in fi. Peccaui ſup nūerū arene maris:ecce multitudo:⁊ incuruatus ſum multo vinculo ferri ⁊ nō eſt reſpiratio mihi:ecce grauitas. Item quia adhuc quotidie peccamus Eccl'i.vij. Nō eſt hō iuſtus in terra q̄ nō peccet.j. Ioh.j. Si dixe.qꝛ pec.nō ha. ⁊c̄. Iteȝ qꝛ pauca bona facimꝰ in cōparatiōe cōmiſſiōis ⁊ omiſſionis.de p̄mo Eſa.v. Decem iug.vi.fa. lagunculā vnā vini. de ſc͂do Luc.viij. Cui plus cōmittit᷑ plus ab eo exigit᷑. Itē qꝛ minima bona facimus in cōparatiōe bñficioꝝ dei. Iob xl. Si voluerit hō cōtendere cū deo nō poterit r̄ndere vnū pro mille. Eſa.xliij. Narra ſi q̄d ha.vt iuſti. Itē quia parua bona negligenter facimꝰ Prouer.xviij. Qui mollis ⁊ diſſolutus eſt in ope ſuo frater eſt opa ſua diſſipātis. Itē qꝛ bona hō facit fraudulēter querens gloriāȝ q̄ deo debet᷑ Hiere.xvij. Maledictus hō q̄ facit do. frau.oia eñ bona ſt̄ a deo. Eſa.xxj. Oia opa no.ope.es i no.dñe:de oībꝰ his reddituri ſumꝰ rationē Iob.xxxj. Quid faciā cū ſurrexerit ad iudiciū deꝰ ⁊ cū q̄ſi.quid reſpō.illi. conſiliū ergo eſt Eccl'i.xviij. Ante iudi.inter.teip. Debȝ eñ hō ſtricte cōputare oia tpa ſua Primo qꝛ aliena ſunt q̄ ei credita ſunt tā ſpūalia q̄ȝ tpalia.j. Chor.iiij. Quid ha.qđ non acce. Eccl'i.xxv. Tres ſpēs odiuit aīa mea:pauperē ſupbū:diuitē mēdacē:⁊ ſenē fatuū.i.luxurioſum.diues mēdax q̄ ſibi aſcribit qđ ſuū nō eſt. Iteȝ qꝛ omia ſub numero cepit homo ⁊ ſub nūero reddet. Eccl'i.xliij. Vbi mul.ſ.ma.eleua.⁊ q̄cunqȝ tra.enu.⁊ appen.datū ṽo ⁊ acceptū oīa deſcribe. Itē qꝛ quāto plura cōmittunt᷑ ab eo ſenꝰ exigit᷑ ſm̄ dictū xp̄i. Itē qꝛ de minimis redditurꝰ eſt rōem vſqȝ ad q̄drantem.

C
Q valde tremendū eſt intrare in iudiciuȝ cū deo mł'tis reſpectibus.

D
Qualit' dȝ hō ſtricte cōputare oia tēpora ſua.

¶ Quia perſecutus eſt inimicus animam meam: humiliauit in terra vitam meam. 3

¶ Hec eſt ſc͂da pars vbi enarrat mala que patit᷑ qꝛ inimicus.i.quicunqȝ ſiue dyabolus ſiue alius malus aperte et occulte ꝑſecutus eſt animā meā:⁊ (humiliauit) .i. q̄ȝtum in ſe eſt (in terra) .i.in terrenis.quicunqȝ eñ ꝑſequit᷑ agit vt relicta ſpe celeſti terrena ſapiamus:ſed hoc mihi nō cōtinget dicens.

¶ Collocauit me in obſcuris ſicut mortuos ſeculi et anxiatus eſt ſuper me ſpiritus 4

E